

அகத்தியக் குள்ளன் ஆரியர் கொள்கையைப்
புகுத்தினான் சந்தமிழ் ப் பொன்னாடதனில்!
ஆதலால் "குள்ளன் அணுவும் நம் பாதே"
என்ற பழமொழி அன்று பிறந்தது!
பழைய திராவிடம் சமூகமமைக்கது;
வழுவா அரசியல் வாய்ப்பும் பெற்றது.
சந்தமிழ், இலக்கணச் சிறப்புற்றிருந்தது.
வையக வாணிகம் மாட்சிபெற்றிருந்தது.
செய்யும் தொழில்கள் சிறப்புற்றிருந்தன.
ஓவியம் தருநரும் பாவியம் புநரும்
ஆடல் பாடல் வல்லுநர் அனைவரும்
திராவிடர் தமக்குப் பெரும்புகழ் சேர்த்தனர்.
இராததொன்றில்லை திராவிட நாட்டில்.
இந்த நிலையில் வந்தான் அகத்தியன்.
சந்தனப் பொதிகையில் தமிழ்ப்பெரும் புலவரின்
மன்றினில் ஒன்றி ஒன்றி மாத் தமிழ்,
நன்று பயின்றான் குன்றாச் சுவைத் தமிழ்!
இயற்றமிழ், இசைத் தமிழ் இனிய ஆடற்றமிழ்
மூயற் சிபிற் பயின்றபின், முடிபுனை மன்னின்
நல்லா தரவநாடாவா னாகிச்
"செல்வம் முற்பிறப்பிற் செய்தநல் வினைப்பயன்"
என்று புதுக்கரடி ஒன்றை ஏவினான்.
மன்றின் புலவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தனர்.
ஒருநாள் மன்னின் திருமணி மன்றில்
அகத்தியன் புதிதாய் ப் புகுத்திய கருத்தை
ஆய்ந்திட, மன்னன் "அகத்தியோய் அகத்தியோய்
பிறந்த உடலும் பிணைந்த உயிரும்
இறந்த பின் இல்லா தொழிந்தன
எதுபின் உயிர் உடல் எய்தும்?" என்றான்.
"ஆனமா என்றும் அழியா" தனென்று
மற்றொரு புதுக்கரடி திறெறென விட்டான்.
மலேயும் அகத்தியன் விளம்புகின்றான்:
"வந்தேநாக வீற்றிருக்கின்றாய்
ஆய்ந்து பார்ப்பின் அறிகுவை காரணம்
செல்வம் முற்பிறப்பில் செய்தநல் வினைப்பயன்
மணிமுடி பிணைபரோ மக்கள் யாரும்?
பணிவொடு வாழ்வது பார்ப்பின் புரியும்.
சிறுமமைமுற் பிறப்பில் செய்ததீ வினைப்பயன்"
என்னலும், மன்னன் புகின்னொரு நாள் இதைப்
"கல்க" என்றனன்; போயினன் அகத்தியன்.
அழல்வெரு உக்கோட்டத்துக் கப்பால் ஒருநாள்
பழித்துறகைகள் வன், பாங்கர் சபு

Written by

Sunday, 24 August 2008 16:23 -

மிகுபுகழ் உடையேன் வநீந்தன நான் என்றான்.
 ஊர்க்கா வலர்கள் ஓடி மன்னன் பால்
 இன்ன துறதை தனர். எழுந்தனன் மன்னன்.
 பழித் துறகை கள் வன் படையும், மன்னனின்
 அழிப்புறும் படையும் அழல்வரெஃகக் கோட்டப்
 பாங்கினில் இருநாள் ஓங்குபோர் விளக்கவவே
 பழித் துறை பிபிக்கப் பட்டான் அரசனால!
 மறவர் சீழ் அரச மன்றின் நடுவில்
 பழித் துறை கட்டப் பட்ட கையுடன்
 நின்றான். மன்னன் நிகழ்த்து கின்றான்:
 "ஏன் என ஆட்சியை எதிர்த்தனை? ஏன்
 கோன் என படவலி குறந்தைத் தோ? உன்றன்
 தோள் வலி பரிதோ? சொல்லுக சொல்லுக
 ஆள் வலி பரிதோ? அறகை" என்னலும்,
 பழித் துறை மன்னனைப் பார்த்துக் கற்றுவான்:
 "இந்நாள் உண்டு பின்னால் இலகைனும்
 வறுமனை எமக்கு! வளமனை உமக்கு?
 ஆள் வலி இல்லலை ஆயினும் நாளை
 தோள் வலி மறவர் தோன்றுவார்! இந்நாள்
 என்னுயிர் போக்கல் எளிதாம்; உனக்கே
 இன்னுயிர் போக்குவார் உண்டா கின்றார்."
 சினத்தொடும் பழித் துறை இவ்வாறு சபைபலும்,
 மன்னன் அவனைச் சிறையினில் வைத்தான்.
 "சிலைவமுற் பிறப்பில் சயெத்தநல் வினைப்பயன்
 சிறுமமைமுற் பிறப்பில் சயெத்தீ வினைப்பயன்"
 இக்கருத்து நாட்டில் எங்கும் பரவினால
 மக்கள் எதிர்ப்பரோ மன்னன் ஆட்சியை?
 எதிர்க்க மாட்டார்; தாங்கள் எய்திய
 "சிறுமமைமுற் பிறப்பில் சயெத்தீ வினைப்பயன்
 என்று சும்மா இருப்பர் அன்றோ?
 "அகத்தியோய் அகத்தியோய் அனவைரிடத்தும்
 புகுத்துக உன்றன் புதிய கொள்கையை"
 என்று மன்னன் இயம்பினான். அகத்தியன்
 அன்றுதான் ஒருபடி அதிகாரம் ஏறினான்.
 இப்பிறப்பு முற்பிறப்பு பிருவினை ஆன்மா
 ஊழ் இவையனைத்தும் உரத்த அகத்தியன்
 அரசே இன்னும் அறவையேன் கடைபாய்:
 "மண்ணவர் மண்ணில் வாழ்வார்; அதுபோல
 விண்ணவர் விண்ணில் மவேினார் என்றான்.
 அன்னவர் நம்மை அணுகுவார் என்றான்.
 இன்னல் ஒழிப்பார் என்று புளுகினான்!

57

விண்ணவர் விருப்பமுற வணைந்து மானால்
 மண்ணிடநான் மறவை வளர்ப்பாய் என்றான்.
 மந்திரத் தாலே மகிழ்வர் வானவர்"
 என்று பலபல இயம்பிச் சென்றான்.

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166b.htm#3>. அகத்தியன் விட்ட புகழ்
கக்ரடி